

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra Gjæring (Danske Klassikere)

Citation: Knudsen, Jakob: "Gjæring Afklaring", i Knudsen, Jakob: *Gjæring Afklaring*, udg. af Poul Zerlang , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 30. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj01val-shoot-idm140346607031520/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Gjæring Afklaring

»Nu skal jeg tænd' Lampen i Vinterstuen.« – Hun gik og tog Lyset med sig.

»Nej, lad os beholde dét!« sagde Proprietæren.

»Oh, sikkene noget!« sagde hun undskyldende, satte Lyset fra sig og gik.

»Ja, det er somme'tider lidt træls at vær' Enkemand,« sagde Proprietæren, da hun var borte.

»Det er tralls, ja – det maa være tralls,« sagde Meyer, saadan at Ordene ligesom blev rummeligere.

Hvor den Fremmede dog ogsaa havde en underlig Pande. Nu, da der var Lys, kunde alle Børnene rigtig se ham, og de benyttede sig af Lejligheden. – Hans Pandehud var saa bevægelig. Han kunde krølle Øjenbrynene ligesom to liggende Spørgsmaalstegn, og saa blev Panden helt fuld af smaa Gruber eller Haller, der vist kunde betyde saa meget. Men han kunde ogsaa skyde det ene Øjenbryn skraat til Vejrs og det andet skraat nedad, saa de begge laa i en skraa Linie over Øjnene; det saae saa kjækt ud; det lignede en Soldaterkaskjet med lige Skygge, der sidder paa Snur. – Saa var han nu ogsaa lidt hjulbenet, og skrævede noget, naar han gik, – som nu, da han passerede Tærskelen fra Forstuen ind i Vinterstuen. Børnene fulgte tæt i Hælene paa ham, tog straks Plads rundt omkring ved Væggen og lagttog ham opmærksomt fra deres Stole.

»Hørte I dette underlige Raab – eller ligesom et Skrrraald ude over Fjorden for en Timinuter siden?«

Han tog undertiden sine »ær saa dybt, at det gav et Slags Kvæk nede i Halsen.

»Det var vist inde i Kirken; – vi hørte det, da vi gik forbi,« sagde Præsten.

»Næ, det var d'ække. Saa kunde vi sikkert ække have hørt det.«

»Nej, det var saamænd nok noget ovre paa Sødersiden af Fjorden,« sagde Proprietæren.

»Næ, det troer jeg ække,« sagde Meyer og saae vist paa denne og Præsten.

Nu kunde Børnene næsten ikke holde det ud. Det var underligt i sig selv med det Raab, og nu, da den Fremmede nævnte det, blev det endnu mere sært og ængstende. Og saa sagde han »ække«.

»Proprietær Wintrop fortalte mig om »Strøm-Manden«. Hvordan vil Du forklære saadan noget, Jørgen Nordbye?«